

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 2T/77/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2320011101
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Dziak
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2022:2320011101.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta, samosudcom JUDr. Jurajom Dziakom, v trestnej veci obžalovaného F. W., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 12.10.2022, takto

rozhodol:

Obžalovaný F. P. N. J. Z. R. W. Y. R. P. K. Y. M. J. Č., rodné priezvisko W., N.. XX.XX.XXXX M. Š., hlásený trvalý pobyt Š. XXXX, Š., Y.. X., B. T.,

sa uznáva za vinného, že

v presne nezistenej dobe od 23:30 hod. dňa 30. apríla 2019 do 10:30 dňa 01. mája 2019 v obci Š. N. L.. X. prišiel ku dvojkrídlovej kovovej bránke rodinného domu Č.. XXXX, kde doposiaľ nezisteným spôsobom z hornej časti brány odstránil horolezecké lano, ktorým boli oba konce brány k sebe napevno zviazané, následne vošiel na dvor, cez ktorý prešiel až k zadnej časti rodinného domu odkiaľ z tam zaparkovaného neuzamknutého osobného motorového vozidla zn. Ford Mondeo, EČ: A.-XXXBK odcudzil voľne položené pracovné náradie a to - 1 ks motorovú pílu značky STIHL MS 170/180, 1 ks brúsku na pílové reťaze zn. Chain Sharpener FSG 85 BI, 50 m horolezeckého lana nezistenej značky, 1 strojček na vytváranie závitov na vodovodnom potrubí neznámej značky, 1 ks plastový kufor, 120 ks rôzneho vodoinštaláčného materiálu, potom s odcudzenými vecami odišiel na neznáme miesto, čím svojím konaním spôsobil poškodenému Q. M., C. A. C., L.. X. F. Č.. XXXX/XX, prechodne bytom bez prihlásenia Š. XX, škodu vo výške 580,80 EUR,

teda

- prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu,

- neoprávnene vnikol do obydľia iného, neoprávnene tam zotrval a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - vlámaním,

čím spáchal

- úmyselný prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s úmyselným prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona.

Za to sa

odsudzuje:

Podľa § 194 ods. 2 Trestného zákona, za použitia § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, s poukazom na § 36 písm. l), § 37 písm. h) a písm. m) Trestného zákona, a za použitia § 41 ods. 1 Trestného zákona a § 39 ods. 2 písm. d) v spojení s ods. 4 Trestného zákona per analogiam, na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona sa na výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku mu ukladá nahradiť poškodenému Q. M., N.. XX.XX.XXXX M. W., Y. A. W., B., trvalý pobyt Ulica X. F. XXXX/XX, C., prechodné bydlisko (bez prihlásenia) Š. XX, B. T., škodu vo výške 580,80 EUR (päťstoosemdesiat eur a osemdesiat eurocentov).

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Galanta podal na tunajší súd dňa 08.09.2020 obžalobu č. 1 Pv 253/19/2202-24, datovanú 27.08.2020, na obžalovaného pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona.

Súd po prejednaní veci dňa 29.06.2021 vyhlásil rozsudok, ktorým uznal obžalovaného za vinného v zmysle obžaloby, na základe vyhlásenia obžalovaného o jeho vine [§ 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku] a prijatí takého vyhlásenia súdom (§ 257 ods. 7 Trestného poriadku), pričom po vykonanom dokazovaní ohľadne trestu a náhrady škody rozsudkom uložil obžalovanému podmienený trest odňatia slobody v trvaní 15 mesiacov (so skúšobnou dobou v trvaní 3 roky) a zaviazal ho na náhradu v konaní uplatneného nároku na náhradu škody. Na odvolanie prokurátora proti rozsudku (v neprospech obžalovaného v časti výroku o treste), Krajský súd v Trnave (ako súd odvolací) predmetný rozsudok súdu prvého stupňa svojím uznesením zo dňa 25.01.2022 sp. zn. 3To/81/2021 zrušil v časti výroku o treste a spôsobe jeho výkonu, pričom uložil prvostupňovému súdu vec v uvedenom zrušenom rozsahu opätovne prejednať a rozhodnúť (t. j. čo do výroku o treste a spôsobe jeho výkonu), konkrétne

- zabezpečiť a vykonať ako dôkaz na hlavnom pojednávaní (po ich preložení do slovenského jazyka) rozsudky rakúskych justičných orgánov, ktoré sú uvedené v odpise registra trestov obžalovaného [vzhľadom na možnú aplikáciu § 7b, § 37 písm. m), § 38 ods. 4 a § 49 ods. 2 Trestného zákona];
- zabezpečiť a vykonať ako dôkaz na hlavnom pojednávaní aktuálne relácie k osobe obžalovaného (register priestupkov, správa o povesti, register trestov, pracovné či iné hodnotenia) za účelom posúdenia spôsobu vedenia života obžalovaným (pred i po žalovanom skutku).

Po návrate veci z odvolacieho konania súd vec opätovne (v potrebnom rozsahu) prejednal a vo veci samej rozhodol na hlavnom pojednávaní konanom dňa 12.10.2022 (za prítomnosti obžalovaného a prokurátora, poškodený bol o termíne hlavného pojednávania upovedomený, no bol neprítomný). Obžalovaný vyjadril súhlas so zmenou sudcu (po prerozdelení vecí v zmysle rozvrhu práce tunajšieho súdu), taktiež účinky ním učeného vyhlásenia o vine (učinené skôr v konaní) ostali zachované. Súd nevykonal ani dokazovanie ohľadne uplatneného nároku na náhradu škody (§ 261 ods. 2 Trestného poriadku) - obžalovaný sa vyjadril že uznáva uplatnený nárok na náhradu škody. Súd teda vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, a to v rozsahu, v akom je uvedené v zápisnici z hlavného pojednávania konaného dňa 12.10.2022, z ktorého dokazovania vyplynulo, že obžalovaný

- sa dosiaľ dopúšťal priestupkov (rôzneho druhu - v cestnej premávke, proti občianskemu spolunažívaniu, proti majetku, proti verejnému poriadku), no pokúša sa zamestnať a viesť usporiadaný život (č. I. 187, č. I. 189, lustrácia z registra priestupkov); v čase od 08/2020 do 04/2022 nebol evidovaný ako trestne stíhaná osoba (č. I. 200).

- sa v minulosti (no i v čase po žalovanom skutku) dopúšťal trestnej činnosti (odpis z registra trestov), pričom doterajšie „slovenské“ odsúdenia má toho času zahladené a hľadá sa na neho, akoby nebol odsúdený (išlo o trestnú činnosť rôzneho druhu, za ktorú nemal uložený nepodmienečný trest odňatia slobody), kedy v odpise z registra trestov má poznačené aj dve „rakúske odsúdenia“ z roku 2017 a 2020, ktoré v zmysle § 7b Trestného zákona súd v tomto konaní zohľadnil rovnako, ako keby boli vydané súdom Slovenskej republiky, nakoľko boli vydané pre činy trestné aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky:

i. rozsudok Krajinského súdu Korneuburg zo dňa 19.06.2017 (právoplatný v rovnaký deň) sp. zn. 506 Hv 19/2016w, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného (podľa prekladu) z prečinu ťažkej krádeže vlámaním, kedy mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 7 mesiacov, z toho šesť (zrejme po započítaní doby väzby) s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu tri roky.

ii. Rozsudok Krajinského súdu pre trestné veci Viedeň zo dňa 15.06.2020 (právoplatný v rovnaký deň) sp. zn. 73Hv 60/2020g, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného (podľa prekladu) zo zločinu ťažkej krádeže vlámaním za účelom zárobku, kedy mu bol uložený, po zohľadnení rozsudku uvedeného pod bodom i. vyššie dodatočný trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov, pričom výkon daného trestu mu bol predbežne podmienené odložený s uložením skúšobnej doby v trvaní 3 roky. Podľa vyjadrenia obžalovaného (učineneho na hlavnom pojednávaní konanom dňa 12.10.2022) v tejto súvislosti následne vykonával trest v Slovenskej republike.

Uvedené trestné činy (krádež vlámaním), o ktorých bolo rozhodnuté vyššie uvedenými zahraničnými rozsudkami, by boli trestné aj v Slovenskej republike, súd preto aplikoval v danej veci § 7b Trestného zákona, ako je uvedené vyššie.

- bol za uplynulé obdobie krátkodobo zamestnaný v roku 2021 a 2022, pričom podľa vlastného vyjadrenia má v súčasnosti živnosť a snaží sa takto živiť prácou.

Právom záverečnej reči navrhol prokurátor uznať obžalovaného za vinného zo žalovaného skutku a uložiť mu nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 2 roky a 4 mesiace, so zaradením obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Obžalovaný právom záverečnej reči (a posledného slova) uviedol, že svoje konanie ľutuje, je (a aj v minulosti bol) pripravený škodu nahradiť, žije už čestne, má prácu, priateľku, čakajú dieťa, mal zdravotné problémy, pričom navrhovaný trest je podľa neho príliš prísny/nepriprípustný, kedy od skutku už ubehli 3 roky.

Súd po vykonanom dokazovaní, pokiaľ ide o výrok o treste, zistil u obžalovaného jednu poľahčujúcu okolnosť [§ 36 písm. l) Trestného zákona - priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval] a dve priťažujúce okolnosti [§ 37 písm. h) a písm. m) Trestného zákona - spáchal viac, tu žalovaných, trestných činov a bol už za trestný čin odsúdený (odsúdenie rakúskym súdom uvedené pod bodom i. vyššie)]. Pri prevahe priťažujúcich okolností, po úprave základne trestnej sadzby (základná: 1 rok - 5 rokov) v zmysle § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, mohol súd ukladať trest odňatia slobody v rozmedzí 2 roky 4 mesiace - 5 rokov. Súd však vzal do úvahy skutočnosť, že obžalovaný učinil v konaní pred súdom vyhlásenie o vine [§ 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku], ktoré súd prijal a preto súd aplikoval aj (per analogiam) § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona, kedy (súd tu poukazuje na zjednocujúce Stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. júna 2017, sp. zn. Tpj 55/2016; pre úplnosť súd dodáva, že obžalovaný svojím vyhlásením o vine neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny, dokonca bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu; obžalovaný navyše svojím vyhlásením o vine prispel k tomu, že v konaní pred súdom nebolo nevyhnutné vykonávať dokazovanie v plnom rozsahu, a teda súd nemusel vykonávať dokazovanie v rozsahu skutku uvedeného v obžalobe), mohol súd uložiť trest odňatia slobody znížený o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby - upravená trestná sadzba v danom prípade bola 1 rok 7 mesiacov - 5 rokov. S ohľadom na osobu obžalovaného (v minulosti pomerne početná trestná činnosť - aj keď odsúdenie je v prevažnej väčšine už zahladené, dané neznamená, že obžalovaný sa trestnej činnosti nedopúšťal; tiež nie zanedbateľný počet priestupkov; na druhú stranu aj pozitívne informácie o obžalovanom - snaha viesť riadny život, snaha získavať prostriedky na obživu legálnou cestou) mal súd za potrebné uložiť obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody (v minulosti boli obžalovanému ukladané už podmienené tresty odňatia slobody, no neodradili ho od páchania ďalšej trestnej činnosti, t. j. nenaplnili účel trestu v zmysle § 34 Trestného zákona) v trvaní 2 roky (po mimoriadnom znížení, kedy podľa názoru súdu takáto výmera daného druhu trestu naplní u obžalovaného účel trestu v zmysle § 34 Trestného zákona). Súd musel vziať do úvahy aj zákaz ukladania podmieneného trestu odňatia slobody vyjadrený v § 49 ods. 2 Trestného zákona - s poukazom na rozsudok rakúskeho súdu uvedený pod bodom i.

vyššie sa totiž tu žalovaného skutku, úmyselného trestného činu, obžalovaný dopustil v skúšobnej dobe podmiennečného („rakúskeho“) odsúdenia. Súd nesiahol po alternatívnom treste (trest povinnej práce, peňažný trest, prípadne ich kombinácia), nakoľko nevidel priestor pre jeho aplikáciu - obžalovaného totiž v minulosti neodradili od páchania trestnej činnosti ani opakovane ukladané podmiennečné tresty odňatia slobody, navyše, vzhľadom na pomer/prevalu priťažujúcich okolností by alternatívne tresty (prípadne ich kombinácia) mohli byť pre obžalovaného neprimerane, t. j. nad mieru potrebnú pre dosiahnutie účelu trestu, zaťažujúce (totiž v prípade peňažného trestu by bola dolná hranica tohto druhu trestu nad sumou 100.000,- EUR, vid' napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Tdo/18/2020 zo dňa 24.03.2021); v prípade trestu povinnej práce, samostatne uložený by nemohol naplniť v tomto prípade účel trestu. Účel trestu (zakotvený v § 34 Trestného zákona) tak v tomto prípade vie naplniť (v porovnaní s alternatívnymi trestami, či podmiennečným trestom odňatia slobody) podľa názoru súdu jedine nepodmiennečný trest odňatia slobody, a to vo výmere zvolenej súdom.

Skrze tento rozsudok uložený trest považuje súd za zákonný, spravodlivý, bezo zvyšku naplňajúci účel trestu v zmysle § 34 Trestného zákona, a to aj z pohľadu individuálnej prevencie a prevýchovy obžalovaného na jedinca, ktorý sa už v budúcnosti trestnej činnosti dopúšťať nebude (správnosť týchto záverov súdu preverí budúci čas a v ňom zaznamenané počínanie si obžalovaného).

Nakoľko obžalovaný nebol pred spáchaním žalovaného skutku vo výkone trestu odňatia slobody (opak z dokazovania tiež nevyplýnul), zaradil ho súd na výkon tu ukladaného trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Pokiaľ ide o nárok na náhradu škody, obžalovaný poškodeným v tomto konaní uplatnený nárok na náhradu škody v celom rozsahu (bez ďalšieho) v konaní pred súdom uznal, k danému preto súd nevidel (s poukazom na § 261 ods. 2 druhá veta Trestného poriadku) potrebu vykonávať ďalšie dokazovanie. A z dôvodu vyhláseného odsudzujúceho rozsudku súd zaviazal obžalovaného na náhradu v konaní poškodeným uplatneného nároku na náhradu škody.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku v časti výroku o vine nie je prípustné odvolanie ani dovolanie, okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku (§ 257 ods. 5 Trestného poriadku).

Proti tomuto rozsudku v časti výroku o treste a náhrade škody možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Galanta. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku). Odvolanie má odkladný účinok (§ 306 ods. 2 Trestného poriadku).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku),
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe (§ 307 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku), a to len vo svoj prospech (§ 308 ods. 2 Trestného poriadku); v mene obžalovaného je oprávnený odvolanie podať aj jeho obhajca (§ 44 ods. 2 Trestného poriadku),
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodeneц, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech (§ 308 ods. 2 Trestného poriadku),
- zákonný zástupca, opatrovník a obhajca obžalovaného, ktorý je pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech (§ 308 ods. 2 Trestného poriadku),
- orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech (§ 345 ods. 1 Trestného poriadku),
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku), a to v neprospech obžalovaného (§ 308 ods. 1 Trestného poriadku),
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307 ods. 1 písm. d/ Trestného poriadku).

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba (§ 307 ods. 2 Trestného poriadku). Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala (§ 316 ods. 1 Trestného poriadku).